

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 8. Decreta Concilii Londinensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

ma recitari curaret; id quod factum. Le-
 gebantur etiam ad Regis preces litteræ
 Pontificiæ, per quas toti Angliæ S. E-
 duardi festum celebrare licebat. Erant
 autem Regi Henrico missæ anno priore
 26 Sept. Prælecta insuper sunt jussu Pa-
 pæ diplomata solennis in divorum nume-
 rum adscriptionis SS. Francisci & Domi-
 nici.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1237.

X. ep. 225.
 ap. Rain.
 1236. n. 50.

Concilium triduo duravit, & ultimo
 die 22 Nov. lectione decretorum finita
 Legatus solenniter incepit *Te Deum*: cun-
 ctis surgentibus cantatum est *Benedictus*
 cum antiphona: *In viam Pacis*, cum pre-
 cationibus propriis in simili casu: Lega-
 tus benedixit populo, ac nemo non ma-
 gno cum gaudio discessit.

§. VIII.

Decreta Concilii Londinensis.

Hujus concilii decreta sunt triginta &
 unum; atque in præfatione Legatus
 solus loquitur, dicitque, eorum observa-
 tionem se præcepisse pro potestate sibi
 per suffragia & consensum concilii com-
 missa. In primo capitulo vult omnia
 templa jam prorsus constructa intra bien-
 nium consecrari, & interim nullum ibi
 sacrificium peragi. Putabant aliqui, pe-
 riculosum esse, infantibus solennibus Pascha-
 tis & Pentecostes Sabbathis sacro fon-

6. 30.

te

Sæcul. XIII. te abluere. Legatus id pro errore con-
A.C. 1237. tra fidem habet, additque, Papam ipsum

c. 4.

illis diebus baptismum solemniter conferre,
 ac Ecclesiam in cæteris terræ partibus
 id solere. Condemnat ut rem indignis-
 simam quorundam Sacerdotum avaritiam,
 audire sacras confessiones, ac reliqua
 Sacramenta administrare recusantium,

c. 5.

dum mercedem acceperint. In quolibet
 Decanatu Episcopus constituet con-
 scientiæ arbitros pro Parochis cæterisque
 Clericis, quibus grave accidit confiteri
 Decanis. Hi proin Clero a sacris confes-
 sionibus esse solebant.

v. Thomass.
 disc. p. 4.
 lib. I. c. 29.
 & 30.

c. 10.

Ad conjungenda duo beneficia cura
 animarum prædita inventa erant duo
 fraudum genera, nempe munia vicaria &
 redemptiones. Qui habebat parocciam
 ut Parochus, aliam insuper ut vicarius,
 ejusque fructus omnes accipiebat ex pa-
 ctione cum Parocho designato facta, cui

c. 9.

modicam dabat remunerationem. Vel
 in perpetuum conducebat parocciæ pro-
 ventus, sed tantillo pretio, ut Parochus
 designatus pene nihil eorum reciperet.
 Vel fructus annuos aucturus Simonicas

c. 7.

populo pensiones extorquebat. Hi bene-
 ficiorum abusus adeo tunc erant in mo-
 re positi, ut eos præcisè condemnare non
 auderet; sed contentus esset vetare, ne
 locarentur Decanorum & Archidiacono-
 rum munera, similesque dignitates, aut

proven-

proventus jurisdictionis spiritualis, & ad-
 ministrationis Sacramentorum. Voluit
 quoque, ut Ecclesiæ laicis nunquam, Cle-
 ricis non ultra quinquennium nec nisi co-
 ram Episcopis vel Archidiaconis eloca-
 rentur. Ad munia vicaria quod spectat,
 prohibuit, nequis ad ea admitteretur, qui
 non esset Sacerdos, aut dignus, ut proxi-
 me fieret. Voluit præterea, ut, quisquis
 jam vicarius, sed nondum Presbyter esset,
 intra anni spatium se sacerdotio curaret
 inaugurari, & quodvis aliud beneficium
 cum animarum cura conjunctum abdi-
 cans, ad assiduam in parœcia sua præ-
 sentiam jurejurando se adstringeret.

Prohibet, ne beneficium conferatur,
 dum ejus possessor absens de vita vel de
 munere suo decessisse incerto rumore di-
 citur: collator expectet, dum in clara
 res luce sit. Alioqui possessor novus hoc
 sub obtentu intrusus ad restituendos fru-
 ctus absentis, & ad ejus damna, incom-
 modaque compensanda condemnabitur,
 ac præterea ipso facto protinus ab omni
 officio & beneficio ad tempus exclusus
 erit. Pares subibit pœnas, qui propria
 auctoritate occupaverit beneficium,
 quod alius possidet; vel qui armata ma-
 nu se defenderit in possessione, de qua
 juridico ritu depulsus fuerit.

Inter-

Sæcul. XIII.

A.C. 1237.

c. 8.

c. II.

Sæcul. XIII.

A.C. 1237.

6. 12.

Interdum eadem Ecclesia pluribus dabatur Clericis sub obtentu plurium Patronorum. Sæpe accidit, ut alicui Ecclesiæ suus deesset administrator, quia nec Parochus aderat, nec vicarius, sed simplex tantum Sacerdos, sine ullo jure ad beneficium; & quando Parochus designatus ibi commorabatur, non erat par ulli fructui percipiendo, cum nec scientiam, nec mores, nec sacerdotium, ac ne vestitum quidem Clericalem haberet. Interdum etiam Patroni seu collatores non repræsentabant, vel instituebant aliquem, nisi partem fructuum pro se vel pro alio acciperent. Hæc omnia damnat Concilium. De assidua in loco præsentia, & de conjunctis beneficiis animarum cura prædicit non facit decretum novum, sed executioni dari jubet vetera præsertim ultimi Concilii Lateranensis.

6. 13.

6. 15.

Multi Clerici contracto matrimonio clandestino beneficia & sacros Ordines accipiebant. Liberi dein ex iis nati conabantur, quando sibi utile judicabant, per tabulas aut testes demonstrare, quod parentes sui nuptiis juncti fuerint. Concilium præcipit, ut illi, de quorum concubio sic inito constat, & generatim omnes Clerici conjuges ipso facto sua amittant beneficia. Bona, quæ in tali matrimonio acquisiverint, ad ipsorum Ecclesias pertinebant; & filii a sacris Ordinibus

bus ac beneficiis excludentur. Renovantur etiam statuta contra Clericos concubinis assuetos, & prohibetur, ne filiis, etiam legitimis, patrum suorum beneficia conferantur. Præcipitur, ut publicorum prædonum defensores (quibus Anglia plena erat) ab Ecclesia proscribantur.

Sæcul. XIII.

A. C. 1237.

c. 16. 17.

c. 18.

Cum gaudio comperimus, inquit Legatus, *Ordinis S. Benedicti Abbates in Anglia nuper in comitiis generalibus congregatos sanxisse, ut carniū abstinentia secundum regulam deinceps observaretur. Approbamus hanc constitutionem, ac nunquam violari jubemus. Volumus præterea, ut novitii finito tirocinii anno secundum decretalem Papæ Honorii mox vota nuncupent id quod ad Canonicos Regulares & ad Religiosas extendimus. Nemo recipietur in Abbatem vel Priorem, qui Ordinem professus non fuerit.* Promittit dein Legatus, se instaurandæ Regularium disciplinæ ampliore daturum operam. Episcopus Vigornensis etiam hoc punctum sua supplicatione complectitur, consentiente Legato, ut ad Papam scriberetur.

c. 19.

c. Ex parte
22. de Regular.to. XI. conc.
p. 529.

Is Archidiaconos commonet, ut Ecclesias inspiciant, nec tamen ipsis oneris sint, vetatque, ne extraneos secum ducant, vel jus procurationis exigant, nisi dum re ipsa eas lustrant. Nihil accipient, ut inspectionem, correctionemve omit-

Hist. Ecclesiast. Tom. XX. T tant,

Sæcul. XIII. tant, nec sententiis suis injuste involvent
A.C. 1237. quempiam, ei pecuniam extorturi. As-
 sistent sæpe consultationibus Decana-
 tum, ibique Presbyteros informabunt,
 ut Canonis in sacrificio, & baptismatis
 verba ad horum Sacramentorum substan-
 tiam pertinentia recte intelligant. Ar-
 chidiaconi, & generatim cuncti Judices
 Ecclesiastici admonentur, ne partes ab ar-
 mica litium compositione impedi-
 ant. Quoniam jurisdictio Ecclesiastica tunc
 amplissima erat, reliqua decreta hanc tra-
 ctant materiam, scilicet electionem Judi-
 cum, jusjurandum Advocatorum, Pro-
 curatorum constitutiones, formam vadi-
 moniorum, seu in jus vocandi, sigilla fi-
 de digna. Quæ in plerisque hujus ac-
 sequentis sæculi conciliis videbimus. I-
 stius decreta accurate observata non fue-
 runt, ut posthac patebit.

§. IX.

Status Latinorum in Romania.

Petr. de Vin. Interea Imperator Fridericus bellicosus in
Il. ep. I. Lombardia progressus suos urgebat,
 ubi cum magnam a Mediolanensibus vi-
 ctoriam 27 Novembris hoc anno 1237
 retulisset, de ea tanquam de gaudio Ec-
 clesiæ & cunctis terræ Principibus com-
 muni notitiam Papæ dedit, ut cum Car-
 dinalibus Deo gratias ageret, orans.
 Meno